

Félidőnél tart

a Krúdy-életműsorozat

Jóllehet, az elmúlt két évben kissé lelassult a Krúdy-életműsorozat megjelenése, az író munkásságát bemutató eddigi legnagyobb vállalkozás rendben és továbbra is megbízható rendszerességgel folyik. A korábbi évi három kötettel szemben 1979 óta évi két kötet kerül a könyvesboltokba. Az eddig megjelent tizenegy kötetből hét regényeket közöl, négy pedig elbeszélésválogatást tartalmaz. Az előbbieknél a kronológia sorrendjében 1930-nál, az utóbbiaknál 1915-nél tartunk. (A *Királyregények*, illetve a *Szerenád* című kötettel.)

Valószínűleg e sorok megjelenésekor már az üzletekben lesz az *Etel király kincse* című regényválogatás, amely az író életének utolsó éveiben, illetve a posztumusz műként megjelent írásokból válogat. Még az idén kapható lesz a *Telihold* című elbeszéléskötet is, amelyben az 1916–1925 között írt legjobb novellák találhatók. A jövő évi tervben szerepel (és már a Szépirodalmi Kiadó szerkesztőinek asztalán fekszik) további két elbeszélés-válogatás (*Delikatész, Váci utcai hölgytisztelet*), amellyel lezárul ennek a műfajnak a bemutatása — valamint az *Almoskönyv* minden eddiginél bővebb kiadása.

Ezt követően, tehát 1983-ban kezdődik meg az író hatalmas, a magyar irodalomban is páratlan publicisztikai munkásságának rendszeres kiadása. Először a napi politikai és

társadalmi eseményekkel foglalkozó írások látnak napvilágot két kötetben, *Magyar sors* címmel. (Ezeknek a köteteknek a gerincét a több mint egy évtizeden át heti rendszerességgel írt „Pesti levelek” adják.) Ezt követően, immár alkalmasint 1984-ben *A XIX. század vizitkártyái*-t veheti kézbe az olvasó. Ebben a két kötetben Krúdy Gyula múltat idéző történelmi „esemény-naptára”, illetve „arcképcsarnoka” lát napvilágot. Ezt követi, egy évvel később az életrajzi vonatkozású írások és a színes karcolatok, hírfejek gyűjteménye, valamint *A tiszai Solymosi Eszter* újrakiadása.

Jelenlegi elképzeléseink szerint a huszonnégy kötetes sorozatot 1985 végén vagy 1986 elején két olyan kötettel záránk, amely Krúdynak az irodalomról, irodalmunk nagyjairól és a színházról írott cikkeit, valamint színpadi munkáit tartalmazná.

Kisebb változások „menet közben” még lehetségesek. Mindaz, amiről itt beszámoltam, az 1983-as kétkötetes *Magyar sors*-ig bizonyosnak tekinthető. Azon leszünk, hogy ha a továbbiakban még változtatásra lenne szükség, az mindenképpen az életmű bemutatásának és ezzel az olvasónak is a javára történjék.

Most a „félidőnél” tartunk. Reméljük, hogy a sorozat eddig beváltotta a hozzá fűzött reményeket.

Barta András